

kommande, mine Partifæller og Socialdemokraterne gaaet med dertil.

Noget lignende gælder om Ændringsforslag Nr. 35 til § 810, hvorefter „offentlig Gengivelse af, hvad der i dem“ — i de under Efterforskningen forefaldende Retsmøder — „forhandles, maa ikke finde Sted, medmindre Retten af særlige Grunde har givet sit Samtykke dertil. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr.“ Det har kostet mig megen Overvindelse at tiltræde dette Ændringsforslag, for denne Bestemmelse, der har Adresse til Pressen, rummer i Virkeligheden en stor Fare for de mistænkte eller sigtede. Netop paa Efterforskningsstadiet er det af største Betydning, at det Værn, som Offentligheden kan byde mod Fejlgreb, ikke ufornodent svækkes eller gøres illusorisk. Man rammer ikke Pressen, men man risikerer at ramme en uskyldigt sigtet meget haardt ved at sætte streng Bødestraf for saadan Offentliggørelse. Tænk Dem, at der ude i Provinsen — eller for Resten ogsaa her i Byen — er begaaet en eller anden stor Forbrydelse, der sætter Sindene i Bevægelse. Ja, vi ved jo alle, at Politiets Efterforskning saa følges med spændt Opmærksomhed. Der opstaar en vis Nervøsitet baade hos Befolkningen og hos Politiet, og det er ret hyppigt Tilfældet, at den ene Anholdelse følger efter den anden. De anholdte bliver atter sat paa fri Fod, fordi det viser sig, at Mistanken var ugrundet. Men jo mere eller jo oftere Politiet har været paa Vildspor, jo oftere det har vist sig, at de Spor, man var inde paa, ikke var de rette, des større bliver Faren for, at den enkelte mistænkte eller sigtede kan komme til at lide haardt under de Fejlgreb, der finder Sted fra Politiets Side og efter Omstændighederne maaske maa finde Sted. For en Forretningsmand f. Eks. kan det — det er der ikke fjerneste Tvivl om — være af ganske overordentlig Betydning at faa offentliggjort en Meddelelse om, hvad der er forefaldet i et saadant Retsmøde, saa at hans Medborgere kan faa Lejlighed til at skønne over, hvorvidt de deler Politiets eller Undersøgelsesmyndighedernes Mistanke til og Mistro mod ham. Det kan undertiden faa Betydning for hele hans Velfærd, for hans Forretnings Gang o. s. v. Man kunde maaske sige, at naar det kniber, naar noget saadant er paa Færde, vil det vel maaske eller ganske sikkert komme frem for Offentligheden alligevel. Men man kan dog ikke med Sikkerhed vente, at hver Mand

eller hver Redaktør vil betragte det som sin Pligt og Skyldighed at betale fra 100 til 1,000 Kr. for at offentliggøre Sandheden om, hvad der er passeret. Og det er efter min Mening det næsten uhyggelige ved denne Bestemmelse, at hvis der fremkommer urigtige Meddelelser, hvis det, der er foregaaet i det paagældende Retsmøde, ikke refereres rigtigt, bliver det vist meget vanskeligt at ramme med disse Bøder, men er det den rene, skære Sandhed, der meddeles, er man fuldstændig paa det rene med, at her foreligger der et Referat, saa er Bødebestemmelserne anvendelige. Det er overhovedet en fuldstændig forkert Opfattelse, at Offentlighedsprincippet skulde være noget i Retning af en Favør, der vises Pressen. Pressens Hjælp er tværtimod uomgængelig fornøden til Gennemførelse af Offentlighedsprincippet for den sigtedes og Retssikkerhedens Skyld her i Landet.

Naar jeg og mine Partifæller og Socialdemokraterne gaar med til de Ændringer, jeg her har skitseret, er det, som jo allerede fremhævet af den ærede Ordfører, sket for at sikre Lovforslagets Gennemførelse; thi de Frømskridt, Lovforslaget byder paa ved Indførelse af Anklageprincippet og ved Domsmagtens Adskillelse fra Forvaltningen, er saa store og uvurderlige, at der ikke har været andet for end at tage de Brøst og Mangler, jeg har peget paa, med i Købet.

**Ellinger:** Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) talte før om, at der var tilvejebragt et Paaskeforlig. Det tror jeg ikke, man kan sige. Det eneste, der er sket i det Udvalg, i hvilket vi har arbejdet meget grundigt, er, at vi har ført denne Sag noget længere frem mod det endelige Maal, end man maaske plejer at gøre ved en Behandling i det enkelte Ting. For saa vidt som altsaa Sagen overhovedet lader sig gennemføre, er Muligheden for dens Gennemførelse naturligvis større, jo længere man kommer fremad. Jeg finder ikke Anledning til at udtale mig nærmere, da jeg ikke indtager nogen Særstilling indenfor Udvalget, men et Par Bemærkninger vilde jeg dog gerne gøre i Anledning af faldne Udtalelser.

Det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen) anstillede nogle finansielle Betragtninger. Det forekommer mig, at det ærede Medlem burde have haft finansielle Betænkkeligheder ogsaa ved Loven af 1909, idet Gennemførelsen af denne Lov jo ogsaa vilde medføre betydelig forøgede Udgifter